Stat Jònic - Bikimel

Crítiques
VilaWeb.cat

Bikimel: jove i rockera
Autor/s: Bel Zaballa i Jordi Carreño
Entrevista amb la cantant i compositora Vicky de Clascà, que presenta el primer disc, 'Stat jònic'
Data:25/05/2010

Fa anys que canta i compon les seves cançons. Va actuar amb grups de rock i blues fins que va decidir-se de tirar endavant el seu propi projecte: Bikimel. Així Vicky de Clascà va ser finalista del concurs Sona 9 el 2007, juntament amb Manel, i enguany ha publicat el seu primer disc, 'Stat Jònic' (Temps Record, 2010). 'El disc m'ha ajudat a lluitar contra els meus fantasmes', diu en aquesta entrevista amb VilaWeb TV, parlant de les reminiscències de música nord-americana dels setanta que té el seu disc.

Té una veu que no deixa indiferent. Potent i delicada alhora, alguns l'han comparada amb Sheryl Crow i Janis Joplin. De fet, va fer una versió de 'The rose' de Joplin per al disc de la Marató de TV3 de l'any passat. No és la seva única col·laboració: també va participar en el disc de 'Tribut a Sau' amb una versió de 'Envia'm un àngel' i és una de 'les Mazoni de Mazoni' (versió de 'Eufòria' feta amb Jaume Pla).

Vicky de Clascà explica que aquest primer disc li ha 'sortit variat'. Hi trobem cançons rockeres, alguna balada i un parell de peces d'aire medieval. En destaca, a més, la feina de Ricky Falkner, un dels productors més destacats de casa nostra. I ara que el disc ja és al carrer, li sobren ganes de defensar-lo dalt l'escenari, on potencia el seu aspecte més rocker. I si 'el panorama és molt negre' i costa fer concerts, també invoca la perseverança per tirar endavant.

La música en viu s'apodera dels carrers de Vila-seca
Autor/s: Bel Zaballa
Data:10/05/2010
(...) Molt a prop, a l'escenari de Las Vegas, la sabadellenca Vicky de Clascà presentava el primer disc ('Stat Jònic') del seu projecte musical, Bikimel, i demostrava un cop més que és una de les veus més interessants i atractives que hi ha actualment en el panorama musical català. (...)

Crítiques
La Vanguardia

DOMINGO, 28 MARZO 2010 CULTURA LA VANGUARDIA 45

CRÍTICA DE MÚSICA

★★★★ obra maestra / ★★★★ sobresaliente / ★★★ muy bien / ★★ bueno / ★ en fin... / ✱ olvidable

Esteban Linés

Dibujos animados muy r

Hace una docena de años, cuando Damon Albarn –cantante y líder de Blur– arrancó la historia de Gorillaz, a muchos les pareció el capricho típico de una estrella del rock, en su caso crear una banda multimedia virtual con la ayuda del dibujante de cómics Jamie Hewlett. Pero ese invento era, en realidad, una plataforma ideal para el verdadero interés de Albarn, que era –y es– expresar su pasión por la música. Y con éxito: tres discos después, este grupo de aparentes dibujos animados se ha convertido en una máquina de hacer pop-rock más potente que Blur; en Estados Unidos, sus dos primeros discos vendieron más que toda la discografía de Blur.

Gorillaz
PLASTIC BEACH
ROCK-POP/★★★★
EMI

Bikimel
STAT JÒNIC
FOLK-BLUES-ROCK/★★★
TEMPS RECORD

El debut discográfico de esta intuitiva y espléndida compositora y cantante de Sabadell es la confirmación de una de las grandes sorpresas de la temporada local. Con una producción multiestilística de Ricky Falkner y Jordi Mora, Vicky de Clascà apuesta por sonoridades esencialmente acústicas y de sabor norteamericano, que en cualquier caso dan preeminencia a una versátil (blues, Joni Mitchell, Sheryl Crow, gotas de rock árido) voz de la que fluye un catalán perfectamente modulado para el empeño.

Varios autores
ALMOST ALICE
POP-ROCK/★★
BUENA VISTA-EMI

La aún no estrenada versión cinematográfica de Tim Burton sobre *Alicia en el país de las maravillas* posee una atractiva banda sonora, basada en los personajes y las escenas del célebre cuento, que permite escuchar composiciones originales de Avril Lavigne, Tokio Hotel, The All-American Rejects, Mark Hoppus & Pete Wentz, Wolfmother, Franz Ferdinand (fantásticos) o Robert Smith. Es precisamente el líder de los Cure el único que interpreta una canción que ya apareció en el filme de Disney de 1951.

Aaron Thomas
MADE OF WOOD
POP/★★
EVERLASTING/POPSTOCK!

Australiano, boxeador en Ucrania, de paso en Los Ángeles y afincado desde hace un tiempo en Madrid, Thomas ofrece un pop ligero con gotas folkies, positivo y de temática cotidiana-casera. La producción del islandés Valgeir Sigurdsson ha servido para confeccionar un álbum donde prevalece su agradable y soleada voz, que viste con variados vestuarios: desde el corte beatliano de *The family tree* y *Hotel doors* a las zamarras de Jeff Buckley en *A pass in the mountains* o *Ticking and tocking*.

Salif Keit
LA DIFFÉREN
SOUL-WORLD
EMARCY-Uni

Su voz y
cotas estr
pero su se
ce y arma
intacto, es
parnaso d
artística.
nombre a
de sus co
hace refer
condición
peculiarid
chos país
deviene u
estigma.
rancia y e
mental de
da mejor
narias car
Seydou o las dos producciones de Joe Henry, *Fallon* y *Papa*.

clásica, su álbum más ambicioso y completo hasta la fecha.

ica
COP
FLAMENCADO/★★★
ER

véntate un cuento
ate a volar, tírate al
y si quema, grita",
Elsa Rovayo, en
lbum multiesquina-
noramente produ-
por Javier Limón
u habitual adapta-
nte. Los múltiples
es reflejan incursio-
n la copla (*Mujeres
imosna de amores*
apimentada *Shica-*
, donde dice "me
de bien pagá por-
a fortuna me sobra,
a vivo del veneno
ue soy carne de
"), el cuplé y una
muy particular versión
de *Fumando espero*, el
rap flamenco o el soul.

Bikimel
STAT JÒNIC
FOLK-BLUES-ROCK/★★★
TEMPS RECORD

El debut discográfico de esta intuitiva y espléndida compositora y cantante de Sabadell es la confirmación de una de las grandes sorpresas de la temporada local. Con una producción multiestilística de Ricky Falkner y Jordi Mora, Vicky de Clascà apuesta por sonoridades esencialmente acústicas y de sabor norteamericano, que en cualquier caso dan preeminencia a una versátil (blues, Joni Mitchell, Sheryl Crow, gotas de rock árido) voz de la que fluye un catalán perfectamente modulado para el empeño.

Crítiques
Enderrock

Bikimel seria una de les veus femenines emergents de l'escena independent, amb **Ivette Nadal** i **Maria Coma**. Però és **Bikimel** la que destaca com a compositora i per la seva força i versatilitat interpretativa (des de la negra i despullada "El meu racó" fins a l'eclèctica i voladora "Dolç cavaller", la màgica "La roca del rei" o la també rockera "La cançó del gitano"). A la primera cançó d'aquest seu disc de debut, "Jònic", canta: '...En un món d'homes i grans capitals, esclava sóc dels seus encants'. I és que **Bikimel** se sap envoltar de grans músics com els productors Ricky Falkner i Jordi Mora per confeccionar un àlbum amb un tarannà molt personal amb un gran nivell qualitatiu i que tant et fa ballar ("Plàstik") com et pot traslladar a un món intimista i sensual ("La mel del meu rebost"). **Bikimel**, a més, recupera dues cançons del seu pas pel concurs Sona 9 2008: "Jonàs", musicació del poema de Maria Cabrera, i l'excel·lent "L'espantaocells", que va gravar en una de les fases finals als Estudis MusicLan, amb la producció de **Josep Thió**. *Stat jònic* acaba amb una peça gravada a casa per l'artista. **Grandíssim disc de debut, amb una Bikimel pletòrica, amb la seva veu versàtil que va còmodament del soul al rock i la cançó d'autor.** H.M.A ✱✱✱✱

Entrevista

Revista Enderrock (Març 2010)

28 / ENDERROCK 173

L'AMOR FETILLER

BIKIMEL

BIKIMEL ÉS EL PROJECTE DE LA CANTAUTORA VICKY DE CLASCÀ, QUE VA COMENÇAR A CANTAR EN CATALÀ EL 2007. LA VOCALISTA I COMPOSITORA VIU A SABADELL, I DIU RIALLERA: "JA SÉ QUE VENIM DE LA SARDANA, PERÒ A MI ESCOLTAR LA CANÇÓ 'AMERICAN PIE' DE **DON McLEAN** EM VA DESPERTAR MOLTES COSES. LA MÚSICA NORD-AMERICANA M'HA ATRET CONTÍNUAMENT". GUANYADORA DEL PREMI ÈXIT DEL CONCURS SONA 9 DEL 2007, PRESENTA EL SEU DISC DE DEBUT, *STAT JÒNIC* (TEMPS RECORD, 2010). I COM A BONA FETILLERA, DESPLEGA LES SEVES PRÀCTIQUES MÀGIQUES, DEL ROCK A LES TONADES MEDIEVALS. EL SORTILEGI ÉS EN COPRODUCCIÓ AMB EL SOL·LICITAT RICKY FALKNER (**SANPEDRO, EGON SODA**) I AMB XAVI MOLERO (**SANPEDRO**), VÈRTEX D'UN AUSTER PERÒ EFECTIU TRIANGLE MUSICAL.

TEXT: HELENA M. ALEGRET / FOTO: ALBERT FOLCH i ANDREA AYALA

ENDERROCK: **Què és l'*Stat jònic*?**

BIKIMEL: Al llarg de la nostra vida, les persones passem per diferents fases. Hi ha vegades que passa alguna cosa que ens fa sortir del nostre estat normal, i llavors passem per moments de transició. És com al beisbol, quan vas d'una base a l'altra: quan ets a la base estàs tranquil, però quan toca anar a la següent... Aquest pas intermig entre dos punts és el que anomeno l'estat jònic. La gent que fem cançons estem de forma permanent en aquest estat de moviment interior.

EDR: **I amb el mar Jònic, quina relació hi tens?**

B: Tot i que no veig el mar des de casa meva, potser el faig aparèixer perquè no és un medi natural per a l'home. El mar no és estable, no forma part del nostre hàbitat però hi podem navegar... El mar Jònic només apareix explícitament al primer tema, però després m'he adonat que d'alguna manera és present en moltes de les altres cançons. En el cas de "Jònic", la cançó neix d'un viatge a Sicília, a la part de Taormina i Catània. Mentre anava passejant, em va venir al cap tota la càrrega històrica del lloc... I també aquella sensació d'estar atrapada en una illa envoltada de mar.

EDR: **A "Jònic" cantes: '...En un món d'homes i grans capitans, esclava sóc dels seus encants'. Quina mena d'encants t'arrosseguen?**

B: L'amor, totalment. Pel que fa als diners, res: sóc tonta i ingènua. No em sé planificar per guanyar els calés, no seria bona empresària... Per forrar-te has de ser una persona molt metòdica, i jo em moc per emocions.

EDR: **'Tots buits, però plens d'afany' ("El lament"). Vivim al món de la queixa?**

B: Sí. Tots volem abastar els plaers materials, però quan mirem al nostre interior ens costa aprofundir en el factor més espiritual. També és cert que hi ha molta gent que ho intenta, però en general anem abocats en una altra direcció. I lamentar-se és hipòcrita, si no fas res.

EDR: **Què és el fracàs?**

B: No haver seguit la línia que creies que havies de seguir, quan per alguna raó t'has deixat influir per alguna cosa o algú per fer quelcom que no tenies ganes de fer. I passa sovint. Quan ets a la feina i et diuen de fer una cosa que tu no vols, estàs fracassant, encara que potser de cara enfora estiguis triomfant. Per mi és més important ser fidel als sentiments.

"LA MEVA PART GITANA L'HE AGAFADA DEL BLUES"

EDR: **"Plàstik" és la cançó més ballable. En un concert a l'Acústica de Figueres vas parlar d'una persona que t'havia tret el plàstic...**

B: Sí, hi té a veure... Però per desdramatitzar una mica, el 'plàstic' té moltes visions. Pot ser el món de plàstic, en un sentit ecològic del tema, però també en parlo des d'un 'estat jònic': 'Estar en plàstic' és com anar borratxo, tenir ressaca. És una sensació no habitual.

EDR: **'Avui no és festa'... 'les teves neurones s'estan morint'... Ressaca, sí. Però quin és el 'radical dràstic'?**

B: Davant de certes percepcions, el teu propi cos pot trair-te. El "radical dràstic" és dir: si us plau, vull estar en l'estat normal! No vull tenir un mal viatge!

EDR: **La vida és sempre en "El meu racó"?**

B: Per sort, no! Ja no hi seria... [riu] El que explico a "El meu racó" em passa de tant en tant. Si t'escoltes la lletra, ja t'adones que en aquest racó no hi trobes gaire cosa... Et trobes amb la part més trista de tu mateixa.

EDR: **"Dolç cavaller" té una lletra de conte infantil... El teu nord és el paradís perdut de la infantesa?**

B: La infantesa és com un estat idealitzat. Quan som nens tenim molta capacitat d'imaginar, però amb els anys l'anem perdent de mica en mica... De la melodia de "Dolç cavaller" n'estic molt contenta. A nivell melòdic hi ha cançons que són simples, com "El lament", i altres com aquesta o "Jònic" que són més rocambolesques.

EDR: **"La roca del rei" és molt rockera, però també té un aire com medieval...**

B: La veritat és que m'agrada, això de les princeses. Hi ha un punt infantil, sí. Però bé, jo tampoc era la típica nena fifi... La meva germana jugava amb nines, però tot i això jo preferia els ordinadors. Ara bé, m'ha quedat un cert punt romàntic...

EDR: **Què prefereixes ser: princesa, fada o bruixa?**

B: És curiós, l'altre dia em van llegir la carta astral i es veu que sóc molt bruixa... però preferiria ser fada. Perquè les princeses tenen tota la parafernàlia, però en el fons no són res, no tenen ni veu ni vot. Jo estar tancada en un palau de cristall no ho suportaria. A mi m'agradaria ser com la Joana d'Arc!

EDR: **Joana d'Arc va acabar a la foguera, però...**

B: Però va viure la vida com una aventura!

EDR: **"Entrant a la balena" i "Jonàs". Què suposa per tu el que expliques en aquestes cançons?**

B: Afrontar les coses. Ser conscient del qui o del què m'estreny i no em deixa respirar. I un cop ho tinc clar, a sortir de la balena! De vegades no ens adonem de les persones que ens fan mal.

EDR: **"La cançó del gitano" està inspirada de quan vas viure a Sevilla?**

B: [Riures] Algun *ramalasso* em devia quedar! Viure a Sevilla realment et canvia tota la part anímica. Tot és més relaxat, cantes de manera més fluïda... Tot i així, la part gitana l'he agafada més del blues, perquè en el fons també té un punt gitano.

EDR: **El teu lema vital és 'carretera, manta, llibertat!'?**

B: La monotonia va en contra de la meva naturalesa. Fa que el meu rendiment creatiu i el meu estat d'ànim sigui més baix.

EDR: **I "La mel del meu rebost" remet a la teva passió per autores com Sheryl Crow...**

B: Abans de cantar-la, **Sheryl Crow** ja em va despertar moltes coses. Qui m'ha influenciat més és **Bonnie Raitt**, perquè sobretot he volgut aprendre molt d'ella. Com la **Janis Joplin**, que també m'ha ensenyat força.